Rauf PARFI O'ZTURK

ONA TURKISTON

Turon. Turkiston. Vatan. Ko'z o'ngimizda turkiylarning qadimiyatdan Ona Yeri, Turk dunyosining tarixiy Vatani — salobatli jug'rofiy hudud namoyon bo'ladi. Turkiston g'oyasi xalqlarimizning azaliy muqaddas orzusi, milliy mafkurasidir.

Bukun Turkiston mavzuida izchil ijod qilayotgan shoir — Rauf Parfi Oʻzturkdir.

Ushbu toʻplamdagi she'rlarining aksariyati bir paytlar, zamona zayli bilan «tuzatilgan» holda chop etilgandi. Shoir asl matnni tiklab diqqatingizga havola qilmoqda. 1993 yil 27 sentyabrda R.P.Oʻzturk oʻzining ellik yoshini nishonladi. Shu munosabat ila «Ona Turkiston» (qirq she'r) toʻqqizinchi kitobi chin yurakdan Oʻzbekiston Istiqloliga, oʻz oʻquvchilariga, Sizga bagʻishlaydi.

Bir umr Turkiston istiqloli uchun kurashib yashayotgan muhtaram ustod

BOYMIRZA HAYIT

Sharafiga ta'zim ila Iymonidir turkning Turkiston.

Ahmad YaSSAVIY

Go'zal Turkiston, sanga na bo'ldi?

Abdulhamid ChO'LPON

Tushummu yo oʻngimmu bilmadim xalqim ado boʻldi, Halokat maydoninda Turkistonimdan ayrildim.

Abdurahmon VODILIY

1. OG'RIQ

1. O, Ona Turkiston, qora dunyoda, Qismat yelkasida yugurdim, yeldim, Goh shavq qanotida, goho piyoda, Yukinib, men senga sigʻinib keldim.

Men seni sogʻindim haddan ziyoda, Gʻamli xotirangga borligʻim toʻldi. Bu uzluk ummonda, bu ahgar bogʻda Sirpandim. Men qattiq chirpandim. Soʻldim.

O'tkinchi g'amlardan tanamda titroq, Rostmi shu? She'r tug'ar emish alamlar?.. Goho xo'rlab, tishlab o'tdilar, biroq Sen bilan kechgan ey ilohiy damlar... Balkim, ilhomingni sudradi koʻproq Shon-shuhrat burjida yongan sanamlar.

Sohir yuragingni chaqmoq urdi-ku, Ortiq kulfatlarga doimo shaysan. Koʻzingda qotgan nur porlab turdi-ku, Sen axir tiriksan, yonib yashaysan.

Tugatib boʻlmas hech bu dardni ichib, Oʻrilgan yaradan chechaklar oʻsdi. Yuragingning yirtiq koʻylagin yechib Bagʻringga bosarsan — bormisan, doʻstim?

Dunyoni shopirar yolgʻonga, chinga, Birov rohat qilar ezgʻib, kuldirib, Iztirob urugʻin separ ichingga. Hay, deysan, ne topar meni oʻldirib, Qaraysan, koʻzingga nurni toʻldirib. Balli, qobogʻingning ulugʻ kuchiga.

2. Hech narsa yupatmas, shoir, hech narsa, Gʻarib baxtiyorlik endi yupatar.
Yulib vujudimni titib axtarsam
Dunyoviy alamning toshlari yotar.
Har kim oʻz qalbiga oʻzidir hoqon.
Baribir, men seni sevib sizlarman.
Ehtimol, nohaqman, ehtimol haqman —
Muqaddas Turkiston soʻzin izlarman.

So'z mening ko'ksimga sanchilar, hayhot!.. Shovulla, gurkira, hayot nafasi. Ruhga iymon bergil, ey qodir hayot, Qizg'onma samoviy sehrning sasin... Yurak deb atalgan og'riq bu — najot. Ko'krak qafasimiz — najot qal'asi.

2. SIYOVUSH FARYODI

Sudrar oyog'imdan qaro yer qa'ri, Muz tog'lari o'sar ko'zim yoshidan. Dardi yo'qdir ko'k yuzining, yo'q bag'ri — Inson yuraklarin qahr toshidan.

Nahot parchalanmas, bu toshlar sinmas, Kimsan, oʻzligingdan qil meni ogoh, Silohlar, zanjirlar olami tinmas, Qayon oqmoqdasan, ey olampanoh?

To'xta, Siyovushman, unutding, nahot? Qonlarga botdim-ku, yondim, qirildim, Sendan, Damovanddan tiladim najot.

Ko'z ochib ochunga qayta urildim. To'xta, Siyovushman, men yana hayot — Qayta o'lish uchun qayta tirildim.

3. TURKISTON YODI

Naqadar uzundir, ogʻirdir bu yoʻl, Dalalar yastanib yotar koʻk kabi. Tigʻlab xotiramni osmon — cheki yoʻq, Tizginsiz bu shiddat kenglik asabi.

Bu kenglikda oʻylar meni gʻijimlar, Ul oʻz qofiyasin sudrab keladir. Qancha qochsang shuncha qilgay hujumlar, Oʻq singari xotiramni tiladir.

Tegramda zich havo — ona Turkiston, O'rgay tomirimni ko'r hayajonim. Bu maydon ichinda men to'kmagan qon, Mening uni deya ayagan jonim.

Yana yiroqlarga chorlaydir moziy, Vatan tushunchasi kelar yetaklab Ayrilgan, xoʻrlangan ulus ovozin, Shoirning beshigi aytar ertaklar.

Yassaviy maqbari mung'aymish mag'rur. Tovushga aylandi har bir g'isht rangi. «Dunyo mening deganlar...» Nido kelur. «Karkas qushdek...» Qadim so'zlar jaranggi.

«O'lg'on da'vo qilganlar...» So'zlar shoir. «Oqni qaro deganlar...» Ayting, kimlar?! Maqbara boshimga yiqilar hozir, Yana tovush: «Harom yegan hokimlar...»

Parchin-parchin boʻldi yodim simlari, Simlar — koʻzlarimga mil tortgan chizgu. Oʻtgan ulugʻlarni eslayman barin, Xotirot mozori — Turkiston mangu.

Kecha sodiq o'g'ling o'tdi dunyodan,

Saxiy inson edi, u shoir edi. Sanchilib yashaydi bir umr yodda, Ketayotib, men yigʻlab, boʻldim, dedi.

Yig'la endi ko'zim, sen-da yig'lab ol, To'ysin ko'z yoshingga bu turkiy stam. To'ysin, Vatan yodi chidar bemalol. O, sabr daraxti, qutlug' Turkiston. Naqadar uzundir, og'irdir bu yo'l.

4.

Xayr, dada, biz endi koʻrisha olmaymiz yorugʻ dunyoda. Bilamanki, siz tuproqda, bilamanki siz, qalbimning bagʻrida ochilgan yaproqda. Bilamanki, mumkin emas sizni bir bor koʻrmoq baxtini tuta bilmay koʻkrakda, yer oʻpmoq. Armonim qoldi xolos. Turkistonimga — armonimga sigʻinaman. Sizni sogʻinaman. Bilamanki, mumkin emas.

5. TAVFIQ FIKRAT KITOBIGA O'ZUV

Nechun yoʻlning soʻngida jarlik... T.Fikrat

Men uxlayman, men uxlayman, Ro'yolarga botaman. Tushlarimda men yig'layman, Bulutni uyg'otaman.

Boqmam yerlik navolarga, Bilmam qachon qaytaman. Men dardimni havolarga, Shamollarga aytaman.

Men uxlayman, men uxlayman. Asta yumgayman ko'zim. Tushlarimda men yig'layman, Sen kulib tur, Yulduzim.

6. ABDULHAMID SULAYMON ChO'LPON

Shu ojiz holimda shoirmanmi men? Choʻlpon

1.Ona tilim, sen ruhimning qanoti, Abutturk nafasi, Oltoy chechagi. Xun davridan omon keldi G'iroting,

Qutlug' Enasoyning ezgu ertagi.

Oʻrxun boʻylarida toshga aylanding, Koʻklarga sanchilding, Turon boʻlding Sen, Mangulik safarga qachon shaylanding? Qachon bu alamga — kuchga toʻlding Sen?

Porloq osmoningda quzgʻunlar uchdi. Evoh, yogʻiylaring soldi yagʻmoni. Oʻgʻiylaring jigar qoningni ichdi.

Jigar-qon jaranggi tutdi jahonni, Onasen. Kechirding, qonidan kechding, Biroq kechirmading aslo yolgʻonni.

2.Dunyo oq emasdir, yoʻq, qora bardosh, Kuyib yodimizdan kechganlar aytsin. Soʻzlarida zahar, koʻzlarida tosh, Elidan, tilidan kechganlar aytsin.

Tunlar bosib kelar dunyo hasrati Kunlar gizli tug'yon, bosib kelar she'r. Nechuk qismat erur, shoir qismati?! Tushlarimni buzar hazrat Alisher...

Yillar bahorimni uchirdi chalqib, Muzlarga koʻchirdi oʻtluq yozimni. Axtardim muhitda xas kabi qalqib —

Men o'z Yulduzimni, o'z Quyoshimni... Yulduz sen, Quyosh sen, sen ona xalqim, Sen uchun sindirdim sinmas sozimni.

3.Oh, shoir qismati, yarqiroq, gulgun, Zavqlarga toʻlar u, bir soʻzni izlar. Dunyoda hech bir zot bilmas, ne uchun, Ayricha kular u, ayricha boʻzlar.

Yoʻlsizlik yoʻldoshi, tolei nigun Hech qachon toʻyarmi axir yovuzlar. Bu xalq dushmani, deb tutsalar bir kun, Baribir, u xalqning nomidan soʻzlar.

Boshida qora qish, oppoq bahorlar, Yuragi yarimu butun iymoni, Talotum olamni shivirlab chorlar.

Tani omonatdir, naqd erur joni, Ko'krak qafasida lovullab porlar Buyuk muhabbatning qonli nishoni.

7. OMON AZIZ. «KANDAKORLAR»

Oʻltirishar ikki jununvash, Ikki jahon bilmagan jahon — Ikki shoir ma'yus, xayolkash, Oʻrtalikda olov — Turkiston.

Mangu yonar lahzalik otash, Qotib qolgan xayol bepoyon: Asriy hasrat, yurakdagi tosh, Bir lahzalik shodlik namoyon.

Titrar olam bir parishonhol, To'rt tarafda zulmatdir g'arib, To'rt tarafni go'yo bosmish yov. Kelajakka yog'dirar savol, Go'yo tunda imkon axtarib Chorlar misda muzlagan olov.

8. SHAMOLLAR

Shamollar boshimda aylanur, daraxtlar tebranur shamollarda, daraxtlarning mevasi larzon, soyasi larzon. Xususan daraxtlar... Dor: Yuvilgan kiyimlar osilsin, tomosho koʻrsatsin dorbozlar. Choʻyan-oshxonada qozon. Daryo: nur. Temir: avtomat barmoq, Qabriston: gulzordir. Boshimda aylanur shamollar. Boshimda odamlarning, vatanlarning shamollar shaklida hayqirgan ovozi. Men beparvo boʻla bilmasman, ey «baxtli» diyorning, ey beparvosi. Qalbimni asrimning tomiriga ularman: Mayli, oshsin qon bosim, shart portlasin kardiogramma. Koʻzlarimning devoriga qarab oʻlarman.

Sendan ayamasman umrimni asrim. Bu umrim nimadir?! O, ona Turkiston, bir varaq qogʻoz kabi oʻzimni yirtmasam... narsalar narsa emas men uchun. Narsalarda bor mening oʻchim, kesilgan daraxtlar-toʻngakdir kesilguvchi boshlarga. Dor: Eng goʻzal fikrlar osilgan — Choʻyan: oskolka. Qaylarga quyular bu daryo, bu daryo tinarmi?.. Oʻki yana qaytadan bizning ibtidomiz boshlanajakmi? Bu temir: Bu Gʻe emas, tarkibi jon, shahidlar qabriga husn-gajakdir. Quyosh foje' xotira, asrdosh. Yoʻllar. Ikki odam yoʻl oʻrtasida, bir-biriga boqar, sirdosh, suhbat qurishar ular. Ikkovi ham ketdi bir tomon, lekin xayrlashib olishdi asli. Narsalarga narsaday qaray bilmasam, yolgʻiz sen sabab, shamollar onasi, hey, asrim. Derazamni ochadi boʻron, boʻron ochar eshiklarni. Menga bir dam bermaydi orom koʻrganlarim, eshitganlarim.

9.

Shamol, sochlarimni tarama, Oqarsa oqarsin azobdan. Qismat, hayron boʻlib qarama, Axir ayirmading gʻazabdan.

Ketmakdaman endi. Tong otar. Alvido, ey, Turon diyori. Ketmakdaman, axir, birodar,

Dunyo qolur, dunyo gʻubori...
Oldinda koʻrinur bahorlar,
Bu — Turkiy Dunyoning Bahori.
Pichoqlar boʻgʻzimga yetganda
Qaltirab toʻkmasman yoshimni,
Hech narsa yoʻq mening yelkamda,
Men senga baxsh etdim boshimni.

10. BITIKTOSH

Azizxon Qayyumga Firdavsiy bir zamon aytgani kabi Har ne oʻtkinchidir, fanoning oʻzi, Faqat ikki narsa qolur abadiy — Botirning shavkati, dononing soʻzi.

Ajdodlar Vatan deb jon fido qilgan, Behuda gap sotib yurmagan ular. Mana, ming yillarni opichlab kelgan Bitiktosh ona-er haqida kuylar.

Vaqt quyunida ne davru davron, Bu — toshga aylangan erkdir, bardoshdir. Bu — Turon atalgan muqaddas armon.

Unga qaraymanu bir his tuyaman. Bu yurtim timsoli mangulik toshdir... Yuragim toshiga she'rim oʻyaman.

11.

Cheksiz-cheksiz daqiqalardan iboratdir mening chorak asrlik umrim. Bu qanday imoratdir bunyod etgan qoʻlim. Gap boshqa, ustoz, boshqa. Ey umrim, haqqimdir axir bir soatning oʻzida bir mazmun Nozimning dardlari kabi uzun, ishonchlari kabi gʻolib yashashga. Ellik yoshlik befarzand kishining: «Bir oʻgʻlim boʻlsa edi», «bir qizim boʻlsa

edi» — fikrlariday og'ir, yoshlikning shirin armonlari kabi olg'ir, ayni orzularda, ayni qayg'ularda, ayni sevinchlarda, ayni Turkistonda yashamoq, ustoz.

Shunday boʻlmasa agar, nega kerak bu kelbat, bu ovoz. Shunchaki daraxtday oʻsmoqmi, shunchaki daryoday oqmoqmi darbadar. U payt koʻzim ochiq lekin asli koʻrmasdi. U payt yurak urar lekin asli urmasdi. U payt, daraxt-daraxt, daryo-daryo, Yusuf-Kvazimodo.

Men-ku istamasman oʻlimni, biroq har soatda, har daqiqada bu yorugʻ dunyoning har tomonidan hukm etmoqdalar oʻlimga meni. Men — Yulius Fuchik — dorga osildi boshim. Toʻychi Eryigit oʻgʻli — otim mening — koʻksimda sovugan qoʻrgʻoshin. Botgan koʻzlarimda jallolarning ayanch surati qotgan. Vetnamlik bir goʻdakman men — bagʻri yara, qoʻlsiz, oyoqsiz va boshsiz yotgan. Men hali ham turma panjasi ora soʻngsiz va ozod osmonlarga qarayman. Qarayman quyoshga. Men hayot istayman, gap boshqa, ustoz, boshqa...

12. SHE'RIYAT

Seni tanimagan shoʻrliklar ayanch. Asqad Muxtor

Odam Ato va Momo Havodan oldin horgʻin kishilarning ruhida boʻlding bunyod, bunyod boʻlding Yer va Dunyo atalgan Yurtda. Sen bor eding hayotbaxsh suvda, uchar shamolda, issiq tuproqda, sen bor eding Prometey keltirmagan oʻtda. Keyin davrlar, asrlar, Atom asri keyin... Dunyoni qayta qurmoq, ishonchga ishontirmoq mumkin boʻlmasdi, seni bilmasdan. Seni taniganning qoʻllariga darmon berding, koʻzlariga nur. Bosh otganda ulugʻ jangda oʻlimga magʻrur — oʻlimi goʻzal edi seni taniganning, oʻlim — mangu yashamak kabi tuyuldi u dam. Kimdir yoqa yirtdi, seni unutdi, talvasada baqirdi, seni tanimasdan uvol oʻtdi olamdan. Oʻzi tanho qolib ketdi quzgʻunlarga shirin yemak boʻlib bir burda.

Shu oddiy suv mavjida, zarrin yaproqlarning koʻksida Navoiy tugʻilar, suronlarda Nozimning ovozi. Gardandan girdob kabi quyular — Elyuar, Vujudimning har bir hujayrasida soʻzlarning sodiq qoʻshini — Turkiston, Turkiston, Turkiston — Turkiyning dunyoviy qoʻshigʻi. Yoʻq, hali yoʻq, shoir ekvator boʻylab sening yuragingdan otilgan oʻq. Yuksak orzulari bordir shoirning, shoirlarda boʻlar faqat ezgu niyat. Qalam-qalam emas bongga zarb ila urilguvchi choʻqmor, undan taralguvchi sado va aks sado sen, She'riyat. Zarb! Oq qogʻoz uzra goʻyo yorugʻ jahon uzra urilar qalam. Zarb!!! Qasrlar, taxtlar Oʻvuzliklar shaklida yiqildi. Shoir kuldi, Ollohni tan olmagan dahriy olomon tanib oldi ilohiy deb seni, She'riyat.

13. AGAR

Agar shunday bo'lsa agar shundayin... Hammasi tushunarli, ha, hammasi, Hammasi ikki karra ikki, ya'ni besh, Agar shunday bo'lsa, agar, darvoqe'... Hayot murakkab, deb oʻylaymiz hayron, Gavjum — odam toʻla boʻshliqqa qarab. Oq, qora, qizil, za'far xarita — Ona Turkistonga bosh qoʻyib ma'yus.

Bu hayot murakkab, deymiz tik boqib Yulduzlardek hadsiz hayot koʻziga. Xususan, hayot koʻp murakkab, deymiz Oʻz-oʻzimiz buzib qoʻygandan keyin.

Garchand hamma narsa tushunarlidir... Baribir, bir fikr beringiz menga Oddiy «assalomu alaykum» kabi «Salomat yuribsizmi ona?» degandek,

«O'g'lim qaerlarda qolding sen, tavba?»
«Uy oldingmi? Necha xonalik, inim?»
«Usting but, moyana qancha?» — singari,
Odatiy, kundalik gap monand fikr.

Va yana bir fikr beringiz menga, Toki togʻ-toshloqda kezayin sarson, Sahroni, xarsangni soʻzlatmak uchun, Paxta kabi yumshoq soʻzlasin toshlar.

Hammasi tushunarli, ha, hammasi, Agar shunday boʻlsa, agar... darvoqe'... Yirtqichlar qaytsin oʻz bolaligiga... Nahotki, biz qayta bilmasmiz, nahot...

Hammasi tushunarli, ha, hammasi, Tushunarli, agarda shunday bo'lsa. Osmonlarga bosh urib o'lmak, qiziq, Chunki boshing yetmaydi. Tushunarli.

Oʻylab bir fikr beringiz menga, Toki artmakka shoshsinlar odamlar Maysa, yaproqlarning shabnam yoshlarin, Botayotgan kunga qarab yigʻlashsin...

14.

Xarita, Koʻzlarimga nur singari singib ketar Yuragimning suvrati — xarita, Yetar. Men hali koʻrmagan orollar, Men hali bilmagan yerlar, dengizlar, Konlarimda orom olar. Qonlarimni buzar.

Bunda koʻrinmaydir bir chayla, Unda baqirayotgan bir odam... Qalqir, qalqar har bir hujayra Koʻzimga sachragan yaradan.

Shu parcha qogʻozni bosib Kim qalbimni gʻijimlar otar?! Xarita — Turkiston — nafasim, Koʻzimning issigʻi — xarita.

15. BAXT VA TASHVISH

Onam Sakina Isabekka

Baxt deb sen chekkan tashvishga oʻgʻling arzirmi, uza bilarmanmi bir zamon uzish mumkin boʻlmagan qarzimni?! Tashvish — qoʻrgʻoshin kabi ogʻir, Vatan kabi, Turkiston kabi, Baxt kabi ogʻir, shuncha yoshga kelib, shamolday yelib nima qildim, nima, axir? Baribir xafa emassan mendan, toʻgʻrimi? Meni deb tashvish yutasan, meni dunyo chogʻlab, boshingdan dunyoni baland tutasan, qizgʻonasan toʻpori oʻgʻlingni. Bir mash'um zarb ila toʻxtashi mumkin taqdirlar umri... Istamaysan vahshiy vulqon ila toʻsilib qolsin Quyosh. Shundandir quyoshlar qaynovi qoningda, shundandir koʻzlaringda doim yosh. Ha, dillarning dogʻi bor, umrlarning adogʻi bor begumon. Ammo Inson dahshati bilan bir kuni, bir zumda olamdan oʻtishimni istamaysan onajon. Meni baxtim deganing mening baxtim ekaning. Biroq qiynar tashvish — baxtiyorlik kabi jiddiy ish. Seni xijolat etganim seni malomat etganim — dunyodan bosh olib ketganim. Mayli, hammasi oldinda, chekmagan zahmatim, bitmagan xatim, olmagan nafasim oldinda, tashvishimni oqlarman, Baxtimni ardoqlarman qayta tugʻilgan oʻgʻilday.

16.

Daryo kabi doimo uygʻoq, Intilishim togʻ qadar baland, Olis yoʻlga otlandim, biroq, Mehrim bilan, muhabbat bilan, Ey koʻnglimga tugilgan Vatan.

Xotiralar soʻzlar har bir tosh, Esdaliklar yogʻadi osmon. Tiriklikning shohidi Quyosh Eslamakdan tinmaydi hamon. Oh, Turkiston, Ona Turkiston.

Chaqiradi togʻlar, daryolar, Yana yoʻlga chorlaydi meni. Meni chorlab quyoshlar yonar — Oʻrganadir yonish ilmini. Chaqiradi togʻlar, daryolar.

Hali oldda qanchalar dovon, O'tgunimcha to uni bosib, So'zla, nahot bitadir darmon Ko'zlarimning tugar ziyosi?! Hali oldda qanchalar dovon...

Oh, Turkiston eng achchiq bo'sa Kabi lablarimda urinding. Men olisga otlanar bo'lsam Kuygan yurak bo'lib ko'rinding. Oh, Turkiston, Ona Turkiston.

Daryo kabi doimo uygʻoq Intilishim togʻ qadar baland. Olis yoʻlga otlandim, biroq Senga boʻlgan sadoqat bilan, Ey, koʻnglimga yoʻgʻrilgan Vatan.

17. SOʻZLAR

Darak gap. Inson. Undov gap. Inson!

So'roq gap: Inson? Yashamakni o'rgatar so'zlar.

Ba'zan ko'ksimizda tashigan jonni tashlamakni o'rgatar so'zlar. So'zlar kerak, Bosh Harblarda yaralangan. Bosh Harflardan yaralgan so'zlar. Bolari so'zdoni bir ajib, so'zlardir peshonada to'plangan ajin, qo'llarimiz fikrchan so'zlardir.

Haddan ziyod goʻzal soʻzdir — Turon. «Assalomu alaykum» bu tongotar, «Va alaykum assalamu», «Yaxshimisiz» — bu yoʻl. «Xayrli tun» — bu — Quyoshning botishi. Yoʻldagi kishi: juda ajoyib jumlaga oʻxshaydi. Olijanob soʻzlarga oʻxshaydi — Yer shari...

Yashamakni oʻrgatar Soʻzlar.

18. USMON NOSIR

She'riyat, yo'llaringda sening, Eh, kimlar zoru zor kezmagan. Eh, kimlar chok etib ko'ksini, Qalbini g'ijimlab ezmagan.

Men bilurman seni, she'riyat, Yuragimning sensan ulfati. Lekin, e voh, shu edimi ayt, Shu edimi shoir qismati?

U Laylo atagan she'riyat, Majnuningni nechun tashlading? Shu edimi oshiqqa qismat, Muqaddas koʻzlarni yoshlading?

Xato yoʻlga kirgan boʻlsa ul Nega sen tutmading qoʻlidan? Shunday ketdi yana bir oʻgʻil, Saqlab qololmading oʻlimdan.

Ona she'riyat, o'ylaysanmi, Qo'yding-ku shoirni qaqshatib. U qurboni bo'ldi, deysanmi So'qir zamonlarning vahshatin?..

Qanday ayanch, bu nadir axir, Kechirmasman seni hech qachon. Vujudimni g'ijimlar og'ir, Ruhim ichra yalang'och vijdon.

Nahot mumkin emasdi, nahot, Lol turganda dunyo qarshingda. Qiynashganda yovuzlar nohaq, Bir qadam tushmading arshingdan...

O'n, she'riyat, tutunga aylan, O'n, Turkiston, tamom bo'l, jigar, O'z she'rini ul o'zi bilan O'ndirgani rost bo'lsa agar!

She'riyat, yo`llaringda sening, Eh, kimlar zoru zor kezmagan, Eh, kimlarchok etib ko`ksini Qalbini g`ijimlab ezmagan.

19. ONA TILIM

1.Abut-turk ta'rixdan balki bir hikmat, Biroq sen borsan-ku Turon elinda. Shoir, So'z aytmakka sen shoshma faqat Ulug' Alisherning qutlug' tilinda.

Ul olis quyoshdir kuyinib yonar, Olis xotirotdir o'chmas falakda. Haqdan, Haqiqatdan koʻring, kim tonar? Dunyoviy alamning tiygʻi yurakda.

Vatan deb atalgan beshik, onajon, Men uchun yopilgan eshik, onajon, Men sokin sollanib ilgʻab borarman, Vatan deb atalgan tobut qoʻynida, Chuvalgan bulutni qordek qorarman Ruhimning panjasi chaqmoq boʻynida.

2. Hech zot uza bilmas uzilgan jonni, Haqiqatni uza bilmas hech qachon. Elim, Ona tilim, ruhimning qoni Bir imdod soʻrayman sendan, onajon. Chayonzor yoʻlidir borar yoʻllarim, Tanim yonmakdadir ishqsiz ochunda. Koʻklarga toʻqinar soʻngak qoʻllarim, Oyoqlarim mening tuproq ichinda.

Barchaning boshida birdek beomon, Manxus zamonlarning o'lik shamoli, — Buzg'un yigirmanchi asr a'moli... Mening ona tilim, munis, mehribon, Sen Turkiy dunyoning g'olib xayoli — Seni yozajakman, tirilgan jahon.

3.Ulug' Turkistonim, oltin dalalar, Oftob sochqi sochar bosh uzra balqib. U sening tilingda aytar allalar, Qonim, ona tilim, oh, ona xalqim. Navoiy baytiga oʻxshaydi yoʻllar, Bu toshlar Hamzaning qotili, hayhot! Nahotki umrbod oʻrtasa oʻylar, Umrbod zanjirband etsa xotirot?!

Zanjirbandman, ona tilim, Ona soʻzingga, Kundayin soʻlarman, oydek toʻlarman, Mil kabi tortarman seni koʻzimga.

Men g'arib bandangman. Bir So'z tilarman, Boshimni qo'yarman Sening izingga... Qudsiya anfosin yodlab o'larman.

> 20. OHANG

Seni ohang, ey g'amli ohang, Tanimasdim, bilmasdim oldin. Tomirimda xun talashur jang,

Shuncha g'amni qaerdan olding? Bilmasmidim, yorug' dunyoda Shuncha alam, shuncha iztirob, Qayq'ularda tuyq'ular yondi, Zaharmi simirdi xotirot?! O'mg'ir go'yo diyda yoshidan, Nechun yaralandi tushuncha? Alamlarga timsol o'xshaydi Tong chog'ida ochilgan g'uncha. Dilgir-dilgir yulduzlar yonar, Oy o'zini otadi hozir. Mening o'ychan, mehribon onam — Yer sharidan olingan tasvir. Yo'q, sen ohang emassan. O'lg'on... Sen galbimda eshilgan nido. Sen ham menga o'xshagan Inson, Sen ham dunyo, shu Turkiy Dunyo.

21.

Yana qaytib keldim. Chang toʻzgan Yoʻlimizni sogʻindim, ona. Tom ustida maysalar oʻsgan Uyimizni sogʻindim, ona.

Aziz dargoh ostonasida Sizni qalbim bilan quchayin, Toʻyib-toʻyib sopol kosada Muzdek quduq suvin ichayin.

Har bir narsa yaqindir menga, Har bir narsa menga qadrdon. Qarab qoldingizmi yoʻlimga Issiq nonlar uzib tandirdan?..

Koyimangiz meni bu safar, Unutdi, deb uyni, dalamni, Ne chora bor, dil yonsa agar, Dil sog'insa turkiy olamni...

O, qishloqning munis chiroyi... Achchiq piyoz to'g'rayin o'zim. Dil sog'inib yig'laydi doim Hozir, mayli, yig'lasin ko'zim.

Targ'illanib bormoqda osmon, Oppoq hidga to'lmoqda bag'rim. Aytingiz-chi, bormi sog'-omon Shahlo ko'zli mening targ'ilim?

Ogʻushimda zangori sezgi, Kiprigimda suyuq hayajon. Koʻzlarimda yumaloq sevgi, Salomatman men ham, onajon.

Qaytib keldim yana. Chang toʻzgan Yoʻlimizni sogʻindim, ona. Tom ustida maysalar oʻsgan Uyimizni sogʻindim, ona.

22.

Hayron, mag'lub bu koinot, O'ynar gullar, o'ynar nasim... Ayting, kimga etmish nasib, Bu kimningdir shirin hayot, Hayron, mag'lub bu koinot?

Mayli, hali bor imtihon, Huv, oldinda buyuk orzu, Ufq yorib ketmakda u, Huv, oldinda Ulugʻ Turon. Mayli, hali bor imtihon.

Sadolar ber, baxtli jahon, Unda yoʻqmi yovuz oʻlim? Sarbon, qani ketdik, sarbon. Turon sari karvon yoʻlim. Assalom, ey baxtli jahon.

23. «CHOʻLI IROQ»

Ufq yonar, Ufq. Uf-f!
Karvon borar qumlikda. Qum. Qum...
Tuyalarda hazin qoʻngʻiroq,
Choʻli Iroq, choʻli Iroq
Tun... Kun... Tun...
Poyoni yoʻq mungli bu sahro
Uzra hurmo
Oʻsadir tanho.
Hurmo osti lojuvard buloq.
Choʻli Iroq. Choʻli Iroq.
Yurak chapak chaladi changoq,

Behuda sevinar Karvon.
Karvon uchun
Eng shirin armon —
Ulug' Turon —
O'sha buloq...
Qurigan biroq...
Cho'li Iroq, Cho'li Iroq.
Yo'li yiroq ko'p yomon...
Tun... Kun... Tun...

24.

Men oʻtkinchi, men faqat mehmon, Ostonangda ey turkiy tilim.
Menga bir she'r kerak, ey mezbon, Oʻzilmagan she'r erur dilim.
Aytgil, nechun bunchalar qiziq, Eski jahon, bu eski jahon?
Bir she'r kerak non kabi issiq Menga bir she'r kerak, ey mezbon.
Men gʻaribman va sen beomon, Sen Quyoshsan, men soʻngan chiroq. Qiynamagil meni, onajon.
Sen — abadiy, men — lahza, biroq Itoat et menga shu zamon, Oʻ aylagil telbani tuproq.

25. SAMARQAND OSMONIDA

Kezar boʻldim fazolarda man, Oq toʻlqinlar ummoni ichra. Yuragimda qaygʻu-shodumon Aylanurman Samarqand uzra.

Ko'z o'ngimda qadimiy jahon, Asrlarni buzar xayolim. Osmonida shuncha hayajon, Tushganimda ne kechar holim?

Falaklarda muallaq turdim, Meni soʻngsiz xayol etmish band. Sening buyuk oʻtmishing koʻrdim, Kelgusingni koʻrdim, Samarqand.

Ta'rix aytar, asta jaranglar,

Dahmalarda qadrdon kalom. Ziyo sochar samoviy ranglar, Minorlarda abadiy ilhom.

Klavixo kabi boqurman,
Boshing uzra keldim-ku alhol.
Asrlik tosh yangligʻ qoturman
Shohizinda qoshida behol.
Oshiqman-ku men uchun basdir,
Atamassan menga qahringni,
Lekin barcha oshiq emasdir
Sen ularga ochma bagʻringni.

Karvon-karvon kelib ketdilar, Hammasini bagʻringga olding. Shamol kabi yelib ketdilar, Faqatgina Sen mangu qolding.

Ilhom izlab keldi birovi, Birov senga qilindi surgun. Kim do'st edi, kim edi yoving, Barchasini aytolmam bugun.

Yer talashib keldilar axir Vahshiy to'da ayhonnos urib. Hammasidan xabardor ta'rix, Men ne deyin osmonda turib.

Boʻlgan-ku koʻp qiyomat-qoyim, Qiyin erur axtarmak qiyos. Turkistonni oʻylarmiz doim, Kelajakka buyuk ehtiros.

Tushlar koʻrib uxlarsan goʻyo, Tushlaringda qadimiy qismat, Ey, Samarqand, ey koʻxna Dunyo, Sen uygʻonib ketmagil faqat.

Ko'pdir shahar deganning oti, Imkon bo'lsa ko'rarman bir-bir Biroq tanho erur hayotim, Tanho erur Samarqand axir.

Baxti kulgan elni koʻrgayman Xarob boʻlgan boʻston joyida. Ta'zim bajo qilib turgayman. Koʻktangrining qutlugʻ poyida.

Kezar bo'ldim fazolarda man,

Oq toʻlqinlar ummoni ichra. Yuragimda qaygʻu-shodumon Aylanurman Samarqand uzra.

26.

Talpinadi, shunday kuladi Ko'm-ko'k o'rmon va tiniq daryo. Daryo uzra oy ham quladi Yer husniga bo'lib mahliyo.

Talpinadi yashil dalalar — Sovutadi asov otini. Quyosh shirin oʻylarga tolar, Bugun yozar gul ijodini.

Sovuq yuraklarga o't qalab O'zi berib o'ziga baho, Mangulikning nag'masi ila Talpinadi Turonda bahor.

27.

Dilgir musiqi oqardi, U payt soʻzsiz va parishon Bir-birimizga boqardik: Seni aldamayman... ishon... Dilgir musiqi oqardi.

U payt koʻzing edi—ma'no, Soxta tuyulardi soʻzlar. Orzularim kabi navo — Sening kabi mislsiz goʻzal. U payt koʻzing edi—ma'no.

Oqshom, Turkiston va yomg'ir, Sen yonimda, sen... yonimda... Asta to'xtar bu kuy og'ir. Kuy bo'lib qolding yodimda: Oqshom, Turkiston va yomg'ir.

> 28. YuRAK

Go'yo baribirdir yaxshi va yomon, Yurak, senga borar ko'chalar ochiq... Sachrab yonarsanu bo'lmassan tamom, O'tkinchi g'amlarga achchiqma-achchiq.

Yurak, yoʻllaringda turganman takror, Rosa sayraganman sening toʻgʻringda. Kim bilar, aqlimga kelding necha bor, Necha bor soʻzladim sening yoʻgʻingda.

Balki aldaganman vahima yutib, Sen ham tashvishlarga solgansan balkim. Bugunchi degayman oʻzimni tutib: Sen haqsan, baribir, mening yuragim.

Shul osmon ostida kezgaymiz hali, Mantiq axtargaymiz izg'ib izma-iz, Darkor bo'la qolsang yiqilg'il mayli, Faqat yiqilmasin sho'rlik dunyomiz.

Izn ber, hayqiray iymonim haqqi Koʻklarga termulib solayin uvvos. Men faqat Turkiston atalgan yorqin Bir butun yurtimni istayman xolos.

Garchi tutqunman-ku erkin sehringga, Unda sobit turar maqsud—manzilim. Qolib ketmasaydim sening mehringdan, Qolib ketmasaydim yoʻlda uzilib.

Ajoyib diyorsan, qalbim, na chora, Shodlik va hasratning maskani sanda. Ovoz ber, aytarmanmi eshitib zora Eslab qo'yarlar-ku hech bo'lmaganda.

Aytgil, zoringni bir kun, yuragim, Aytgil, kuylarmanmi boqmay oʻzimga. Seni jarroh kabi sovuqqon va jim Yulib qoʻyarmanmi qogʻoz yuziga?!

U payt aldamasding koʻzimga boqib, Shodumon dardingni toʻkarding butkul. Ungacha ilhomlar kelmagay oqib, Ungacha dunyoni anglamak mushkul.

29. BOGʻCHASAROY FONTANI

G'amli fontan, hali yig'laysan, Hasratlarda bo'lmaysan ado. Ehtimol, kimnidir yo'qlaysan,

Kimlardandir kutasan sado. Necha-necha malak goshingda To'kib solgan qonli yoshini. Sen yig'laysan balki o'shandan G'amli fontan, egib boshingni. Ko'ngil uchun axir kulmaysan, Sen hamon yig'laysan bechora, Ko'rganingni ayta bilmaysan, Bir so'z ayta olsayding zora... Shu zangori osmon ostida Xayolotdek bepoyon olam, Nuqta kabi olam ustida Qrim degan bir mamlakat ham. Qahrli, beshafqat garoylar... O'zing guvoh, ko'z yoshing guvoh, Kechdi asr. Yillar va oylar, Nelar kechdi boshingdan, eyvoh. Ko'kka yetdi sabr daraxti, Yig'la, Qrim, yig'la, tangri ko'k. Ne bo'lmogda insonlar, ayting, Qrim boru qrimliklar yo'q.

Ayting menga, qayda adolat, Qayda, ayting, insoniy huquq. Bu ne holdir, qandayin holat, Qrim boru qrimliklar yoʻq.

G'amli fontan, hali yig'laysan, Hasratlarda bo'lmaysan ado. Ehtimol, kimnidir yo'qlaysan, Kimlardandir bo'lgansan judo.

30.

Uyg'onar Turkiston, uyg'onar Dunyo, Porloq umidlarga to'lib kun botar. Baxt singari olis yulduzlar go'yo Azal go'zallikning sha'mini yoqar.

Koʻnglim osmon yangligʻ, yorishdi osmon, Kelur ot oʻynatib Xaloskor Sarboz. Oʻrqin saharlarda Sen, Ruhim, omon Yuksak-yuksaklarga qilaber parvoz.

Ey Samo, ey Zamin, ey Inson — qodir, Gullar, chechaklarga to`lsin oydin yo`l, Nafosatga axir chidamli odam.

Bu kun Sen boshqasan, Dunyo boshqadir.

Sen-da Hur tugʻilding. Bir soʻzla. Bir oʻl, Va bilgil qaylarda sarsondir Alam...

31.

Pochta. Telegraf. Telefon. Kirdim. Bazo'r olib keldim oyoqlarimni. Tanbal, erinchak bir vujudki bu, eh, Oyog'im ma'yuslikning oyog'idir.

Goh shunday bo'lurki, miyamda g'ashlik, O'zim bir chelak qon, suv va boshqalar, Na Vetnam, na Isroil, na AQSh, Dunyo o'z yo'liga, men o'z yo'limga.

Shohkursiga tashlab qoʻydim oʻzimni, Yumshoq, shilimshiq shohkursiga choʻkib Kuta boshladim ragʻbatnomalar, Doʻstlarimning yozmagan maktublarin.

Boshin zo'rg'a tutar og'ir ustunlar Zalda uymalashgan jonlarga qarab, Bu yer g'ovuriga beparvo, behis Pochta qutilari turishar uzun.

Qopqoqli ogʻzini ocharu yopar Bu yerda yelim va siyoh hidlari. Bu yerda qogʻozlar boʻlmoqda nobud, Garchi voqif erurlar har narsadan.

Ey, bechora varaq, qafasga tushding, Telefonchi qizning ovozi chiqar, Jaranglar sovuq: «Falon Falonchiev, Javob bermayotir... allo, Farg'ona...

Turkiston?! Oltinchi xonaga kiring... Bu yerda soʻrrayib turmang, azizim...» Omonat kassasin qulogʻi tirband Oʻlikning ogʻzidek ochiq daricha.

Birov pul qoʻyishga shoshar, baxtiyor, Birov olar soʻnggi soʻmin parishon. Mening unga rahmim kelmaydi. Ajab. Bu yerda oʻyin tushar shodlik va gʻam.

Oyoqlarin kerib ohang purkaydi Taxtalar. Qandillar joʻr boʻlar shoshqin. Bulgʻanib mast holda yozgʻichlar yotar Gʻijim qogʻozlarga boqishib hayron. Telefonxonaning birida kulgu, Birida kulguning teskarisidir. Bunda suvratlar ham qandaydir dardli, Toʻgʻrisi, dardlarning shaklidir bular.

Goh shunday boʻlurki miyamda gʻashlik, Burchakda oq, jiddiy tufdonlar faqat Tufuklarin sochib turar iljayib, Nofelet. Fargelet. Atchop. Ketaman...

32. ONA TURKISTON

Abdulla Qodiriy xotirasiga

1.Xotiramning qa'r-qa'rida ta'rix Doim so'zlab turar ezgin hikoya. Tutqin qush singari qolurman g'arib Ruhimga bulutlar tashlaydir soya.

Bot-bot xayolimdan chekindi mubham, Fikrimdan yulqindi Vatan qorasi. Olisda miltirab soʻnayotgan sha'm Koʻhna hasratimning mash'um yarasi.

Kishanband qilinar qoʻllarim goʻyo, Tuproqqa qoʻshila boshlaydi tanim. Shu qadar yuragi tormidir — dunyo.

Nahot farzandiga — oʻziga gʻanim, Oʻzi yuragiga jo boʻldi, ammo Nechun sigʻdirmadi, nechun Vatanim?!

2. Koʻringiz ta'rixni, ey turkiy xalqim, Koʻzimga ertaning sevinchi xolos. Ul Turondir, Turkistondir? U balkim Ichimni kemirgan qadimiy qasos.

Koʻringiz ta'rixni. Koʻz oldim parda, Qoʻlimdan uchmoqda bu yer, bu Vatan... Oshno tutinardim poʻlat xanjarga... Jang maydoni sari otilardim man...

Vatan, aylanarman bir keskir toshga, Qoshinga oʻq kabi uchib borarman... Nahot til boshqadir, nahot dil boshqa?!

Yo'q! Farmon kutarman, eng so'nggi farmon,

Shaklanib qararman qalqqan quyoshga. Baribir, qasos, deb yonarman hamon. 3.Umr deganlari oʻtmakda shoshqin, Tilla barglarini elab yoʻlimga. Sening manguliging beradir taskin Erta uzilguvchi mening umrimga.

Oh, Ona Turkiston, kuylayin yonib, Dunyo jur'atini berding qo'limga. Men endi angladim turkiy dunyoni, Mana men, tayyorman endi o'limga...

Ey mening zahmatkash, ey qutlugʻ xalqim, Bergil faqat kuyib kuylamak haqqin. Ortiq mas'ul etar topilgan bu Baxt.

«Ishq soʻzidan kuydi bulbul maskani», Til bilan kuylanmas ona-Vatanim, Men seni kuylamak istayman faqat.

33.

Muallaq qoʻllaridek bulutlar Sira ravo koʻrmas quyoshni. Tashna sahro yomgʻirni kutar Qoʻygan kabi kundaga boshni.

Sira ravo koʻrmas quyoshni Uchishgan bulutlar sargardon. Anglamaydir bu qaynoq toshni. Bu sahro-qontalash jigardan.

Tashna sahro yomg'irni kutar Kutar-tug'ilmagan o't, giyoh. Bulutlar sahroni unutar, Qaqragan sahroda ne gunoh?!

Qo'ygan kabi kundaga boshni Sabrsiz, bu sahro, sabrsiz. Qayga ko'msin bu cheksiz loshni, Qabrsiz, bu sahro, qabrsiz.

34. XUDBIN

Hech kimga inonmadim yorugʻ dunyoda, Inonmadim otamga, onamga inonmadim, Bolamga inonmadim, men — shoʻrlik, Boshqasini tilga olmadim hatto.

Qattiq sevdim oʻzimni — Yashadim men uning Oʻlimin kutib — Mozorida bir toʻyib yigʻlamak uchun.

35.

Sen ayt. Bukun sening aytganing aytgan, uzun kalomingdan uvishadi jon. Turkiston soʻziga kimlar ham yotgan, Soʻzning hisobiga yetibmiz qachon? Soʻzlardan deraza, soʻzlardan eshik. Soʻzing ostonadir, koshona soʻzing. Sen ayt. Minnatdormiz. Boshimiz egik. Soʻzlar saltanatin sultoni oʻzing. Kimdir buzdi Soʻzni; kimlar oʻngladi. Kim soʻzning jallodi, kimlar qurboni. Olimlar tingladi, yaqin tingladi. Qoʻynimizga toʻldi Soʻzlar xirmoni. Boshimizga qoʻnib soʻzlar ingladi. Koʻnglimizga botdi soʻzlar hijroni.

36. ESKI TURKIYLARDAN

Chiqmasmi quyosh balqib Boqmasmi qodir xudo! Alvido, ona xalqim, Alvido ey, alvido.

Oʻzbekmomo avlodi, Oʻzota oʻgʻlonlari, Rost boʻldi yurak dodi, Qonlarga toʻlgʻonlari.

Dengizi qurib bitdi, Daryolari oqmasmi, Nahot bizni yer yutdi, Qodir xudo boqmasmi?

Turkistonni boʻldilar, Parchalandi bemajol. Ustimizdan kuldilar Ul yovuzlar bemalol.

Chiqmasmi quyosh balqib...

37. SAYYOD NAVO

Bas ey makkor, g'ayri iymon istamam, Bori fitna, bori yolg'on, istamam, Menga onsiz ikki jahon istamam, Insonmanam, o'zga unvon istamam. Kezib shoir tinglagay faryodlar, Shoir tili o'z elidan dodlar, O'rab! Bog'boni yo'q, elboni yo'q. Bori o'g'ri, kazzobu jallodlar.

Oncha gunoh, oncha shafqatdurur, yorab, Oncha ziyon oncha ragʻbatdurur, yorab, Oncha qaygʻu, oncha rahmatdurur, yorab, Oncha bunyod, oncha gʻoratdurur, yorab.

Kuydi ochun, men uchun faryod qil, Tutqunmanam, sen meni ozod qil, Isodin kechadurmen, deyil Sendan, Oʻzni qutqor va Sayyodni sen yod qil.

Manim mulkim, manim soʻzim — javharim, Soʻzimning shu'lasi yongan ahgarim, Inonmaki, oʻlmas bu mulkni yitib Dard mulkim, dardi olam mehvarim.

Bu falak bedodidin oʻrtondi dil, Oʻri agʻyor shevasiga qondi dil, Ne navo qildi vale Sayyod Navo, Oʻndi Odam, yondi Olam, yondi Dil.

38. O'NAYOTGAN AYOL

Tentirar Kasofat g'olib Axraman, Haqorat jar solar bunda bemalol. Qayon ketmoqdasan yonib, qahramon, Qayon ketmoqdasan Ey O'ng'in-Ayol.

Koʻksingda Harorat soʻnib boʻldimi? Koʻzingda soʻnggi sha'm oʻchdimi, nahot? Toʻxta! Qolgan qoldi, oʻlgan-oʻldimi? Toʻxta, deyman, bordir, bor oʻzga hayot.

O'nayotgan Ayol, shafqat qil, uygʻon, O'nayotgan Ayol, Xuruzm panohing, Bolangga qaraqil u tirik Tugʻyon.

Tirik Jasoratdir, tirik Ollohing... Qani turkiylaring, Turoning qani?! O'nayotgan Ayol, yondir Dunyoni. 39.

Uxlama, sen, Hagigat, Chidam bilan borib qayt, Og bo'lsin bosgan izing Suyib aytgin, tuyib ayt, Lovullab tursin So'zing, Kuyib aytgin, to'yib ayt, Uxlamagin sen o'zing Uxlamagin sen faqat. Mudroq, qo'rqoq jonlarni Uyqudagi muvaqqat Basirlarni uyg'otgin, Noraso makonlarni Qasrlarni uygʻotgin. Uygʻotgin zamonlarni Asirlarni uyq'otqin, Uxlamagin sen fagat.

Chidam bilan borib qayt, Elni toʻplab uygʻotgin. Zahar xoʻplab uygʻotgin. Soʻzlaringning Quyoshi Achchiq yoshga aylansin. Botirlarning koʻzyoshi Bir kun toshga aylansin... Sen-da dam ol oʻsha payt.

40.

Ey siz, to'yganlar, Ey Siz, bashang olomon, Yuzingizga sepaman so'zlarimni... Ha, hech narsa yo'q menda, hech narsa.

Xotin — yoʻq, Farzand — yoʻq, Doʻst — yoʻq Vatan — yoʻq.

Yoʻqotganlarimning alami-zahri, Koʻksimdagi sanchiq olami, She'riyatdan boshqa, Hech narsa, hech narsa, hech narsa.

> www.ziyouz.com 2007